

Datum: 25.03.2021

Medij: Wanted

Rubrika: bez naslova

Autori: Nataša Milošević

Teme: Triatlon

Naslov: SNAGA NEMA ALTERNATIVU

Napomena:

Površina: 2802

Strana:

SNAGA NEMA ALTERNATIVU

ACES

KADA TRČITE, DA LI OD NEČEGA BEŽITE ILI NEŠTO JURITE? VIDA MEDIĆ USPELA JE DA STIGNE SVE SVOJE SNOVE PRE NEGO ŠTO JE NAPUNILA TRIDESET

// RAZGOVARALA:
NATAŠA
MILOŠEVIĆ

// FOTO:
PETAR
ĐORĐEVIĆ

// ŠMINKA:
JELENA
ĐUKIĆ

Kako se prelazi hiljadu kilometara? Jasno, korak po korak. Ko bi to bolje znao od balkanske šampionke u triatlonu, dvadesetosmogodišnje Vide Medić, čija je porodica, bežeći pred užasima rata, stigla na jedan salaš i počela da gradi novi život od nule. Pre dve godine pripremala se za Olimpijske igre koje su usled početka korona virusa iznenadno odložene. Međutim, ona se ne zaustavlja, već pokreće sopstveni brend. Njeni uspesi su za divljenje, snaga volje nesalomiva, a ona je tek počela...

Kako je izgledalo odrastanje na salašu?
Bajkovito, prljavo, blesavo i nezaboravno. Od groznih scena skupljanja i prodavanja puževa do

nestvarnih trenutaka provedenih u prirodi, na drveću, u žitu... Bezbroj padova, rana i krpelja definitivno je uticalo na veoma dobar razvoj otpornosti organizma. Zimi nismo ulazile u kuću dok se ne pretvorimo u ledenice, leti nismo izlazile iz vode dok ne poplavimo i dok ne ogladnimo.

Reci nam jednu lepu asocijaciju na period detinjstva?

Lepa asocijacija je svakako igra i sloboda, u jednoj reči – bezbrižnost. Naši roditelji su se potrudili da ne osetimo situaciju u kojoj se nalazimo i da uživamo u svakom danu ma koliko skroman i jednostavan bio.

Najteži periodi tvog odrastanja koje pamtiš?
S obzirom da sam rođena

u Kninu, 1992. godine, a grad je napadnut u Oluji 1995, moja trudna majka i ja bile smo primorane da pobe gnemo iz rodnog mesta. Otac je bio u ratu i nismo ni znali da li je živ. I tako smo nas tri zajedno sa kolonom ljudi krenule u nepoznato. Sećam se kada smo se prvi put, posle 12 godina vratili u Hrvatsku i videli spaljene i srušene kuće, mama je ceo put proplakala prisećajući se svega...

Kako su se drugi ophodili prema vama kada ste stigli u Srbiju?

Oduvek sam imala osećaj da nismo dobrodošli i mnogi ljudi su nas gledali sa podozrenjem. U školi me nisu prihvatili, ali možda ne zato što sam izbeglica već zato što sam prosto bila drugačija.

MART 2021 / MAJ 2021

120

Datum: 25.03.2021

Medij: Wanted

Rubrika bez naslova

Autori: Nataša Milošević

Teme: Triatlon

Napomena:

Površina: 2802

Naslov: SNAGA NEMA ALTERNATIVU

Strana:

Vida
Medić

www.wanted.rs

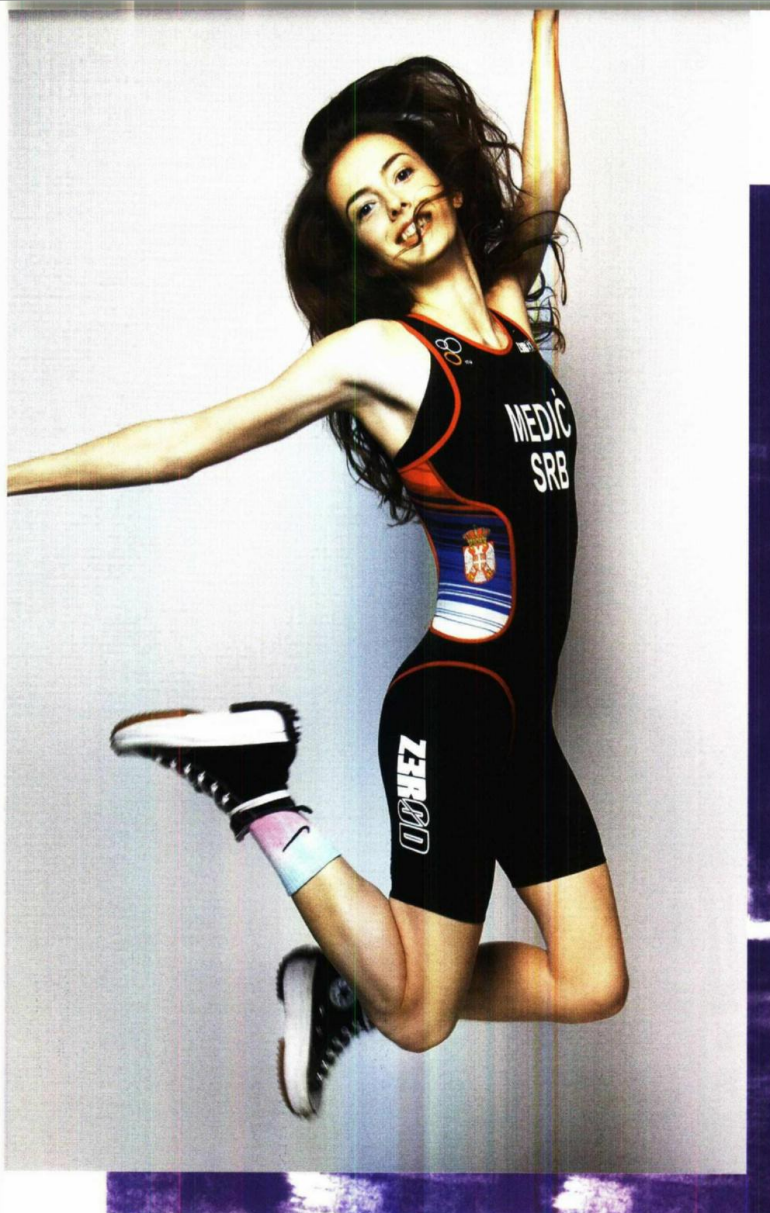
Datum: 25.03.2021
Medij: Wanted
Rubrika: bez naslova
Autori: Nataša Milošević
Teme: Triatlon

Napomena:
Površina: 2802

Naslov: SNAGA NEMA ALTERNATIVU

Strana:

FACES

volela sam slikanje i stalno maštala... Ipak, prijatelji smo se sa jednom, jednako siromašnom porodicom koja nam je mnogo pomagala. Davali su nam hranu, čuvali mene i sestru, poklonili nam i frižider. Sedam godina živeli smo u prostoru koji nije imao ni vodu i možete zamisliti te uslove. Srećom, čovek izdrži sve.

Uprkos nedaćama, kako da čovek zadrži ljubav u sebi i za borbu?

U takvim situacijama nemate izbora. Neki ljudi

se predaju, a neki poput mojih roditelja se bore. Najvažnije je bilo to što smo opstali kao porodica i što smo se držali zajedno.

Koliko su roditelji zaslužni za Vidu koju poznajemo danas?

I sestra i ja smo imale apsolutnu podršku roditelja u svemu što smo radile. Zamislite situaciju u kojoj već godinama živimo veoma skromno, a ja biram da se bavim umetnošću u kojoj nema materijalne sigurnosti. Radi se o tome da novac nikada

nije predstavljao cilj, već sredstvo. Za sve što umem i sve vrline koje posedujem mogu da zahvalim svojim roditeljima Biljani i Milanu. Hvala im na njihovoj upornosti, hrabrosti, znanju i ljubavi. Volim vas.

Kako si se odlučila da studiraš slikarstvo?

Nisam ja odabrala slikarstvo, već ono mene. Baraka u kojoj smo živeli dok sam odrastala bila je ispunjena skromnim nameštajem od šperploče, to su bila moja prva slikarska platna. Roditelji su mi dopustili da žvrlijam i ti crteži su bili deo našeg blesavog enterijera. Upisala sam srednju umetničku školu u Novom Sadu, potom Fakultet likovnih umetnosti u Beogradu, sve je imalo neki svoj tok što se tiče umetnosti. Šta god da radim, umetnost će uvek biti neizostavni deo mog života.

Kakav je spoj između slikarstva i sporta?

Dok smo moje sestre i ja odrastale, sport je za nas bio divljanje po šumama, penjanje po drveću, skokovi u vodu i razne druge akrobacije. Pošto je mojim roditeljima bilo veoma bitno da se školujemo a živeli smo 15 kilometara od prvog grada, bilo je malo mogućnosti za sport. Moje biće bilo je okupirano slikanjem, bojama i stvaranjem, ali uvek sam negde u pozadini razmišljala o sportu. Po završetku studija odlučila sam da taj san ostvarim i upustila sam se u sportske vode, ali na najozbiljniji način, potpuno posvećeno.

Kako izgleda prosečan dan jedne triatlonke?

To me ljudi često pitaju, ali nema ništa posebno u danu jedne triatlonke. Svakodnevna naporna

rad, trud i posvećenost detaljima. Dan čine treninzi, uglavnom dva, nekad i više, istezanje, masaže, odmor, hrana, hrana i hrana... Uglavnom dan počinjem plivanjem, potom sledi istezanje, doručak i odmor uz knjigu i moje životinje. Posle podne – vožnja bicikla ili trčanje, uz lepo druženje sa kolegama sportistima. Takođe, deo mog dana je i joga, koja mi pomaže da ostanem bistra, opuštена, a mnogo pomaže u sprečavanju povreda usled napornih treninga.

Šta za tebe znači titula šampionke Balkana?

Iskreno, sama medalja ništa posebno, to je za mene bila jedna veoma uspešna trka. Mnogo toga lepog sam doživela u tih sat vremena trkanja, od napora, bola, negativnih misli do radosti, uzbuđenja, sreće, i to je ono što taj rezultat i taj dan čini posebnim.

Na koji način prevazilaziš mentalne barijere, posebno tokom takmičenja?

Kad sam počela da treniram plivanje, sa 22 godine, što je veoma kasno, rekla sam tadašnjem treneru koje vreme želim da postignem na 800 metara. Bila sam odlučna i spremna da dam sve od sebe da do tog rezultata dođem. Tek nakon 5 godina sam uspeła. Tako prelazim mentalne barijere, upornošću i svešću kroz šta sam sve prošla da bih mogla ovde i danas da se takmičim. Ipak često ništa nije dovoljno da vas liši treme, straha, sumnji... ali kad se oglasi sirena za start trke, sve to biva zaboravljeno.

Je li imaš neki specifičan režim ishrane?

Da, veganka sam već 8 godina. To podrazumeva da ne jedem ništa životinjskog porekla, ali i da ne koristim ništa što dolazi od životinja ili ih na

Datum: 25.03.2021

Medij: Wanted

Rubrika: bez naslova

Autori: Nataša Milošević

Teme: Triatlon

Naslov: SNAGA NEMA ALTERNATIVU

Napomena:

Površina: 2802

Strana:

bilo koji način iskorišćava. Osnovni razlog zašto sam odabrala ovakav način života je što ne želim da učestvujem i doprinosim ogromnoj patnji koja se dešava na našoj planeti, koju na žalost većina ljudi ili ne vidi ili ne želi da vidi. Što više znam, to me više boli.

Biljna hrana je divna i shvatila sam da mi mnogo znači u sportu, kako u snazi, izdržljivosti, oporavku tako i u raspoloženju i životnoj energiji. Naišla sam na dosta kritika što se tiče načina ishrane, ali isto tako sam doživela ohrabrujuće trenutke da se ljudi oko mene menjaju.

Kako prelaziš sa jedne discipline na drugu i u kojoj najviše uživaš?

Uh, to je jedan od najtežih delova našeg sporta, triatlona. Sa plivanja na bicikl, sa bicikla na trčanje, nije nimalo lako. Ali to jeste i izazov. Najviše uživam i najbolje mi ide trčanje. Često se takmičim i u atletici, a ponekad razmišljam da se potpuno preorijentišem na trčanje, ali ta odluka će još malo da sačeka.

Kako izgleda jedno takmičenje u smislu konkretnih zadataka?

Ne želite da vam o tome pričam. Kada su tri sporta u pitanju, tu ima toliko toga da glava može da vas zaboli. Sve zavisi od toga gde je takmičenje, koji su vremenski uslovi, kakav je teren, sve to treba uzeti u obzir i za to se pripremiti. Nekada je trka u Kini, nekada u Alpima, nekada plivamo u jezeru, a nekada u hladnom okeanu. Sve to čini triatlon kao sport veoma interesantnim i uzbudljivim. Predlažem svakome da se u nekom trenutku proba.

Reci nam nešto više o pripremama za Olimpijadu.

Ja to zovem put ili putovanje. Bila sam na putu i radila sam na tome da odem na Olimpijske igre. Preselila sam se u Portugal sa ciljem da treniram i napredujem uz neke od najboljih sportistkinja sveta. Ipak, morala sam da se vratim u Srbiju usled zatvaranja olimpijskog centra u Lisabonu nakon izbijanja pandemije virusa korona. Nije mi bilo lako da se vratim, ali uz posao koji sam pokrenula ubrzo nakon povratka sve je dobilo svoje zašto.

Kakav utisak je na tebe ostavio život u Portugalu?

Odlazak u Portugal bila je potpuna slučajnost. Na Svetskim igrama u Dohi 2019. godine upoznala sam portugalski triatlon tim i njihove trenere. Oni su me pozvali da im se pridružim i treniram sa njima u najboljim mogućim uslovima i u veoma uspešnom timu. Baviti se individualnim sportom u Srbiji je izuzetno teško. Razlog za to nije novac, kao što mnogi vole da kažu... Razlog je što su mnoge institucije i ljudi koji ih vode veoma nespremni da bilo šta promene. Ipak verujem da je svaki naš napor negde zapisan i da će kad-tad doneti rezultate. Utisak Portugala je neopisiv, 2016. godine učestvovala sam na Evropskom prvenstvu u Lisabonu i bila sam oduševljena gradom, svetlošću i uličnom umetnošću koja je prisutna gde god da pogledate. Bila sam veoma inspirisana da slikam i stvaram, a tako je bilo i ovaj put. Portugal jednako moja inspiracija.

Kako si pokrenula svoj brend Neoma?

Sve je počelo prošlog

Vida sa njenim psom Hanom

marta nakon što sam se vratila iz Portugala. To je bilo vreme karantina, ograničenog kretanja i mogućnosti. Bazeni su se zatvorili, takmičenja su otkazana, sve je stalo. Rekla sam momku hajde da radimo nešto kreativno. I tako smo mi na podu u naša četiri zida danima smišljali i rešavali problem zaštitnih maski. Nakon dugo mozganja, šivenja, krojenja, crtanja, rasprava, diskusija, odustajanja i ponovnog vraćanja stvorili smo Neoma masku. Uspeh i prepoznatljivost koju je doživela nekoliko meseci posle kreiranja ne mogu ni da opišem, nisam verovala da je tako nešto u Srbiji moguće. Voditi firmu, razvijati proizvod i proizvodne procese nije naivno, ali sve se to desilo iznenada, a ja sam se nekako u hodu snalazila. Svu svoju energiju, fokus i upornost iz sporta prenela sam u preduzetništvo. Neoma, za mene to više nije samo proizvod – maska, to je ceo koncept koji smo stvorili. To je

brend, mesto gde se kreativno izražavam, promovišemo kulturu i umetnost, to je prilika za neke nove poduhvate, to je škola ideja i ljudskih odnosa.

Aktivna si po pitanju zaštite prava životinja?

Aktivna sam koliko mogu i koliko stignem. Trudim se da moj način života inspiriše ljude oko mene, da ih motiviše na pokret, stvaranje i na pozitivnu promenu. Udomila sam mnoge kuće i mace i oni su moji drugari. Zahvaljujući poslu koji sam izgradila, imam mogućnost da pomognem azilima, društvima za pomoć životinjama i sličnim organizacijama.

Je li imaš neke buduće planove koje bi podelila sa nama?

Sve što sam planirala nije se desilo, sve što nisam planirala desilo se – 2020. godina sažeto. Zasad nemam planove.

